

selv ved Gang efter Gang at staa op og fortælle, hvor daarlige de er, for det turde være, at naar alt kommer til alt, ser det ikke nær saa galt ud, som han fremstiller det. Jeg tror, at man rundt omkring i Landet fuldt ud kan forstaa dette Spørgsmaal, naar man blot faar det fremstillet paa den rigtige Maade; men hvis man fortæller, at nu skal Staten optage et Laan paa 40 Mill. Kr. for at bygge en ny Jernbanebro, uden at man giver den fornødne Forklaring, og da navnlig den Forklaring, som den højtærede Trafikminister nu har givet, kan man maaske faa adskillige til at tro, at det er noget galt, vi er inde paa, men naar man fortæller det, som det er: at det for Staten er et sundt og økonomisk Foretagende, man staar overfor, og at der ikke, saa vidt man kan skønne i Øjeblikket, er nogen som helst Risiko for Staten eller for Statsbanerne ved at binde denne Kapital i dette Foretagende, der saa vidt menneskelig Beregning overhovedet slaar til, i enhver Henseende synes at ville blive rentabelt, saa skulde jeg tro, at der er saamegen Forretningssans i det danske Folk, at de vil se, at her kun er Tale om en Foranstaltning, som man i det lange Løb ikke kan komme udenom, naar man vil gøre Jernbanedriften virkelig rentabel.

Jeg gaar ud fra, at dette Forslag om ganske kort Tid vil være uddebatteret her, hvorefter det vil gaa i Udvalg, og jeg glæder mig over, at den højtærede Trafikminister har udtalt sin Beredvillighed til at give alle de Oplysninger, der kan gives, saa at Forslaget i det hele taget kan foreligge oplyst paa en saadan Maade, at man med Tryghed kan gaa til Gennemførelsen deraf. Jeg er overbevist om, at det vil være heldigt for Forslaget og for vort Land i det hele taget, hvis man i Udvalget fremmer Arbejdet saa meget som overhovedet muligt og forsvarligt. Vi har nu talt længe nok om Sagen, idet vi, som jeg sagde til at begynde med, da jeg forrige Gang havde Ordet, nu har talt om den i 40 Aar. Selvfølgelig falder det mig ikke ind at sige, at vi ikke kan tale om Forslaget et Aar eller to endnu, men jeg tror, Tidspunktet er kommet, hvor vi ikke længere skal tale, men hvor vi skal gaa til Handling. Hvis vi ikke faar Forslaget gennemført nu, kan der maaske gaa lang Tid, inden vi faar det gennemført, og saa vil vi uundgaeligt staa overfor en Udvidelse af de bestaaende Anlæg.

Med disse Ord anbefaler jeg Forslaget til den velvilligste og hurtigst mulige Behandling i det Udvalg, som nedsettes.

Bjerring: Jeg vil først overfor den højtærede Minister udtale min Anerkendelse for den Varme og Overbevisning, hvormed Ministeren talte om dette Forslag, og for den hensynsfulde og venskabelige Maade, hvorpaa han tilrettede sin kære Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen. Det forekommer mig, at det blev gjort paa en elskværdig og elegant Maade, og jeg har saa meget mere Grund til at takke, fordi jeg havde tænkt mig i meget høj Grad at skulle beskæftige mig med det ærede Medlem, men nu har Ministeren altsaa forskaanet mig for en Del af denne Ulejlighed.

Da jeg i Gaar hørte den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, spurgte jeg mig selv, hvor det ærede Medlem egentlig vilde hen. Den første Eftermiddag, det ærede Medlem talte, fik man ikke nogen rigtig klar Besked derpaa, og først den næste Dag fik man i nogen Grad en Løsning, om end ikke helt og fuldt. Man fik en lang filosofisk polyteknisk Redegørelse, og naar Matematik og Filosofi kommer sammen, plejer der at komme noget Ruskommsnusk ud deraf, som normale Mennesker har vanskeligt ved at fatte. Jeg kom dog til sidst til det Resultat, at det ærede Medlem vilde gaa med til Broen, hvis det viste sig, at Forslaget baade teknisk og økonomisk var fuldt forsvarligt. Jeg haaber nu, at man under den kommende Udvalgsbehandling hurtigt vil faa Vished for, at Foretagendet er baade økonomisk og teknisk fuldt forsvarligt, thi det forekommer mig utænkeligt, at det konservative Folkeparti, som altid taler om at ville tjene Næringslivets Interesser, i et Spørgsmaal af saa vital Betydning for det danske Næringsliv skulde gaa imod et velbegrunder Forslag, der kun kan være til Næringslivets Gavn. Jeg vægrer mig, som sagt, fortsat ved at tro at det skulde blive Tilfældet, men i saa Henseende har jo det konservative Folkeparti præsteret en Del, og man skal maaske ikke helt forsværge, at de i dette Spørgsmaal ikke i sidste Øjeblik springer fra. Det ærede Medlem sagde, at Anlægget skulde være en glimrende Forretning, for at man skulde kunne gennemføre det. Deri er jeg fuldkommen uenig med det ærede Medlem. Hvis Foretagendet blot i Løbet af 40 Aar kan forrente sig og amortiseres, vil det efter min Mening være fuldt forsvarligt at gaa til dette Anlæg. Saa kan man godt forhøje Udgiften ganske betydeligt, man kan gaa helt op til 40 Mill. Kr. og ganske se bort fra de 10 Mill. Kr., der skal anvendes til Udvidelse af Færge-